

MIR, Chmura

w ładnym ogrodzie rdzawym jesiennym
chłopiec rozdmuchał bańki mydlane
chłopiec niemowa od urodzenia
dziś po kolacji powiedział AMEN
Oddały mu pokłon kwiaty wokoło jako
że niemy nigdy nie kłamie
Węże syknęły pod kamieniami
niech się tak stanie łaskawy Panie.
Nigdy nie kłamie chłopiec niemowa
Woła go obłok ze wschodniej doliny
Patrz to nie chmura to dzieci Moloha
płoną im włosy wloką się dymy
Płonące dzieci miękko lądują
kapiąc sie w rosie z krzykiem parują
pod tulipanem leniwym i sennym
w ładnym ogrodzie rdzawym i jesiennym.
w ładnym ogrodzie rdzawym jesiennym
chłopiec rozdmuchał bańki mydlane
chłopiec niemowa od urodzenia
dziś po kolacji powiedział AMEN
Oddały mu pokłon kwiaty wokoło jako
że niemy nigdy nie kłamie
Węże syknęły pod kamieniami
niech się tak stanie łaskawy Panie.